

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Sequestrum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

quoscunque tam ordinarios, quam delegatos etiam quacunque iurisdictione fungentes iudices, & personas, sublata, eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, sententiandi, & diffiniendi facultate, potestate, & auctoritate, iudicari, sententiarum, & diffiniri debere, ac quicquid secus scienter, vel ignoranter contra presentium tenorem fieri, & attentari contigerit irritum, & inane decernentes: non obstantibus Mōu proprio, & seu literis forsan desuper per viam decreti, vel alias per d. ctum Paulum predecessores sub Dat. Romę apud Sanctum Petrum Quinto idus Nouembrii anno Pontificatus sui Quinto decimo supradictarū suarum litterarum in forma Breuis etiam forsan ad instantiam dicti Populi Romani decretis, derogatorijs, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dicta vobis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia reboratis statutis, & consuetudinibus, reformationibus, & decretis, ac quibusvis privilegijs, indulgijs, & literis Apostolicis in genere vel in specie per quoscunque alios Romanos Pontifices predecessores nostros tam sub plumbo, quam in forma breuis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam irritantibus, & alijs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, tenores illorum, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso infereretur, presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ac omnibus illis, quę dictis predecessor voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod sola signatura presentium sufficiat, & vbiq; in iudicio, & extra fidem faciat, regula contraria non obstante, seu si videbitur, literę desuper per Breue nostrum, seu sub plumbo, aut alias, prout melius videbitur expediri possint, & quia ad illos seruos duntaxat, qui antea vt praefertur sacro baptismatis lauro mediante Christiani facti fuerint, & non de alijs. Datum Romę apud Sanctum Marcum. Quinto idus septembris Anno primo.

S E Q V E S T R V M .

PRÆTER Summistis sciebndum est, quod Pius Quartus tradidit facultatē iudicibus lite pendente, decernendi sequestra, super fructibus beneficiorum Sedi Apostolicę reservatorum, siue affectuorum, & ordinaria, vel alia auctoritate nulliter collatorum, adiciendo pœnas desuper litigantium, vt per eius Constitutionem Romę in Cancellaria Apostolica publicatam die 26. Octobris 1560. fol. 896. in Bul. incip. Sanctissimus, & infra.

Hac sua perpetuo valitura Constitutione statuit, & ordinavit, quod quoties in antea aliquem super quouis beneficio ecclesiastico, vt praefertur, reservato, seu affecto, & dicta auctoritate, vel alias nulliter collato, tam in dicta curia, quam extra eam litigare contigerit, & iudici ordinario, seu cui causa desuper commissa fuerit, etiam summarie, & extraiudicialiter, quantum sibi pro rei qualitate sufficere parte legitime citata videbitur, constiterit beneficium ipsum in dictis mensibus vacauisse, aut alias, vt praefertur, reservatum, seu affectum, & nihilominus ordinaria, seu alia auctoritate nulliter collatum, & indebite detentum existere, idem Index reproducta citatione, fructus, redditus, & prouentus beneficiorū

sic.

sic nulliter collatorum, & indebite detentorum sequestrari mandet, & faciat, ac alia exequatur in præmissis necessaria, & opportuna. Super quo eidem iudicio omnem potestatem, & auctoritatem, impartitus est. Idemque Sanctitas sua in causis nunc in quavis instantia coram eisdem iudicibus pendentibus similiter observari mandavit. Præterea decrevit, & declaravit sic resignantes, seu cedentes, & nihilominus lites huiusmodi prosequentes, ne eorum malitia illis prodesse, & fouentibus bonum ius nocere valeat, ad fructuum, reddituum, & proventuum dictorum beneficiorum per eos receptorum restitutionem, ac expensarum in lites huiusmodi factarum refectionem, omniaque, & singula damna, & interesse, in quibus condemnati fuerint, si non cessissent, vel resignassent, per iudices tam ordinaria, quam delegata, vel alia auctoritate fungentes, coram quibus lites ipsas pro tempore pendere seu moveri contigerit condemnandos fore, & condemnari debere, ac ad id teneri, & obligatos esse. Ipsosque, ac etiam in dictis beneficiis successores quoscunque ad partitionem sententiæ, seu sententiarum, ac literarum executoriarum pro tempore latarum, seu litarum, & decretarum, a quibus appellare non liceat ad restitutionem, seu relaxationem possessionis, ac fructuum, reddituum, & proventuum, nec non refectionem expensarum, ac damnorum, & interesse huiusmodi, perinde ac si contra eosdem successores sententiæ, seu sententiæ latae, & literæ executoriales huiusmodi decretæ fuissent, cogi, & compelli. Sic tamen, quod postquam alter ipsorum sententiæ seu sententiis, ac restitutioni, vel relaxationi possessionis, & fructuum, reddituum, proventuum, nec non damnorum, & interesse huiusmodi refectioni, aliisque præmissis realiter, & cum effectu paruerit, alter de super molestari non possit. Et ita in præmissis &c.

*Hæc Constitutio-
nem explicat
Gonzalez in
prognio
octave
regule
Cancel.
c. 7. nu.
1. & 2.*

Pij. V.

Extat etiam Pij V. constitutio, quod fructus beneficiorum lite pendente deponi debeant apud personam a iudice eligendam, non obstantibus quibuscunque statutis disponentibus, quod Capitula, & canonici percipiant, publicata Romæ die 3. Junij 1568. fol. 1013. in Bullar. tenoris seq.

Cordi nobis est lites, minuere, & a laboribus subditos, maxime personas ecclesiasticas diuino cultui debitas, releuare. Sane cum sicut accepimus in plerisque cathedralibus, & collegiatis Ecclesijs earum Constitutionibus, & statutis, etiam a Sede Apostolica approbatis, & confirmatis cautum sit, quod occurrentibus litibus, & controuersijs inter prouisos de dignitatibus, officijs, canonicatibus, & præbendis portionibus, & præstimonijs, ceterisque beneficijs ecclesiasticis qualitercunque qualificatis, tam ordinaria, quam apostolica auctoritate, tam super illorum prouisione, seu institutione, aut possessione, quam illorum idoneitate, & habilitate, aut alias ex quavis causa, & eorundem ad dignitates, canonicatus, & præbendas, ceteraque beneficia ecclesiastica prædicta admissione, & receptione, & Capitulum, & canonicos ceterosque capitulares personas, ad quos admissio, & receptio tam de iure, quam ex consuetudine spectat, & pertinet, aut etiam alias personas ecclesiasticas asserentes beneficia prædicta ad se de iure spectare, ipsi sic prouisi interim beneficiorum huiusmodi fructus, ac distributiones non percipiant, sed Capitulum, & canonici illas, vel in suos usus, & utilitatem conuertendas, seu restituendas ei, cui de iure restituenda erunt, recipiant, prout in dictis Constitutionibus, & statutis, seu consuetudinibus continetur, quo factum est ut lites huiusmodi immortales efficiantur, nec earum optatus finis videri possit. Hinc est, quod nos hac nostra perpetuo valitura Constitutione auctoritate Apostolica statuimus, atque decernimus, quod fructus, redditus, & proventus, & distributiones, ceteraque emolumenta, quæ vigore Constitutionum, consuetudinum, & statutorum prædicto-

dictorum a Capitulo, & Canonicis recipienda (vt præmittitur) erant, amplius non ab eisdem Capitulo, & Canonicis recipiatur, sed penes personam fide, & facultatibus idoneam, per iudicem, coram quo causa huiusmodi pendere reperit fuerit, exigendam, & nominandam deponantur, restituenda ei, cui de iure postea restituenda fuerint. Sicq; per quoscunq; &c. Non obstantib; &c.

SERVITIUM CAPPELLANIÆ.

QUONIAM inter nostrates Iuriconsultos concertatum est, varie sentientes in dubitatione illa, videlicet, Quando testator, prævia Ordinarij licentia, ex proprijs bonis Cappellaniam fundavit, disponendo, quod quotiescunq; vacaret, provideretur Cappellanus qui celebret, vel dicat tot Missas in qualibet hebdomada, seu mense, An in hoc casu Cappellanus præsentandus debeat necessario esse Sacerdos, seu saltem in tali ætate quod possit infra annum præbyteratus Ordinem suscipere, an vero testatoris voluntati satisfieret, etiam si præsentaretur non Sacerdos, qui per alium Missas celebrari curaret, sciendum est, quod posterioriorem partem, nempe quod talis Cappellania non sit sacerdotalis, recipit ac pluries decidendo amplexa fuit Rota Rom. teste Hieron. Gonzalez in comment. ad reg. 8. Cancell. gl. 5. sub nu. 77. & infra, eo quod prædicta verba (qui celebret tot Missas) non respiciunt factum ipsum celebrationis ab ipsomet Cappellano, nec obligationem Sacerdotij, sed potius sunt posita ad denotandum onus, quod ipse fundator Cappellæ imponebat, & sufficit vt expresse non sit ita impositum Cappellano quod per alium expleri non possit; Accedebat ad tollendam omnem habitationem declaratio Congregationis Sacros. Conc. Trid. in vna Pistorien. sub illis verbis Item Episcopus non potest compellere obtinentem Cappellaniam vt ipsemet celebret, licet in eius fundatione disponatur, quod Cappellani celebrent, nam istis oneribus Missarum recte per substitutum satisfit. Et similiter eadem Sacra Congregatio declaravit vt sequitur, Si fundatio Cappellæ esset sub verbis testatoris, quod Cappellanus debeat celebrare divina officia die, noctu que sicut ceteri Cappellani faciunt, an Cappellanus hic debeat esse presbyter? Congregatio censuit ex his verbis positis in fundatione huius Cappellæ, non inferri necessario, vt Cappellanus debeat esse presbyter.

Prædicta sunt intelligenda, nisi expresse contrarium in fundatione cautum esset, scilicet quod Cappellania sit sacerdotalis, & ad eam præsententur Sacerdotes, & non alij, qui per seipfos, & non per substitutum celebrare possint, vel quod Cappellanus præsentandus debeat esse actualiter Sacerdos, Cū enim hæc verba exploratam disponentis voluntatem ostendant, interpretandi ratio cessat: verū in primo casu adhuc sufficeret, quod præsentandus in ea sit ætate, vt saltē intra annū ad præbyteratus Ordinē promoveri valeat, in ultimo autē secus, adeo quod nisi tēpore præsentationis cū effectu sit Sacerdos cū ei deficeret qualitas illa a fundatore requisita, nec verba cōueniant, censetur ab ipso fundatore (cuius voluntas seruanda erit) exclusus, quæ cum ipsi sensui exposita sint, nullius probationis ope indigent. Dicunt tamen Doctores, & præsertim Felin. in c. cum accessissent, sub num. 19. & 20. de constit. posse Episcopum ex causa pro vna vice dispensare. Sed an hodie huic potestati sit derogatum per Conc. Triden. sess. 24. cap. 5. de refor. esset consulenda Sacra Congregatio, An autem Sacerdos obtinens cappellaniam

cum.